

SLOVENSKI NAROD.

„Slovenski Narod“ velja:

v Ljubljani na dom dostavljen	v upravnistvu prejemani
celo leto K 24—	celo leto K 22—
pol leta 12—	pol leta 11—
četrt leta 6—	četrt leta 5-50
na mesec 2—	na mesec 1-90

Dopisi naj se frankirajo. Rokopisi se ne vračajo.

Uredništvo: Knafljeva ulica št. 5, (v pritličju levo), telefon št. 34.

Izkušaja vsak dan svetovno izvenredno in praznično.

Inserati veljajo: peterostopna petletna vrsta za enkrat po 14 vin., za dvakrat po 12 vin., za trikrat ali večkrat po 10 vin. Pri večjih insercijah po dogovoru. Upravnistvu naj se pošiljajo naročnine, reklamacije, inserati itd. to je administrativne stvari.

Posebna št. 10 vinarjev.

Na pismena naročila brez istodobne vpslatve naročnine se ne ozira.

Naredna tiskarna telefon št. 85.

„Slovenski Narod“ velja po pošti:

za Avstro-Ogrsko:	za Nemčijo:
celo leto K 25—	celo leto K 28—
pol leta 13—	pol leta 14—
četrt leta 6-50	četrt leta 7-50
na mesec 2-30	na mesec 3-00

Vprašanjem glede inseratov naj se priloži za odgovor dopisnica ali znamka. Upravnistvo: Knafljeva ulica št. 5, (spodaj, dvorišče levo), telefon št. 85.

Narodni kompromis v Istri.

(Dopis iz Istre.)

Ko je prišlo pred dvema letoma med Slovani in Italijani v Istri do kompromisa v zadevi volilne reforme za deželni zbor, se je to smatralo splošno kot prvo znamenje, da so prišli Italijani do prepričanja, da z dosedanjim politiko negacije Slovanov ne pojde več dalje. Dogodki, ki so se odigrali od takrat naprej, so dokazali, da so se oni, ki so mislili, da so prišli Italijani do boljše spoznanja, vendarle korenito motili. Dokaz temu je najbolj okolnost, da dosedaj, to je po dveh letih, kar je bil izvoljen deželni zbor na podlagi volilne reforme, isti sploh še ni prišel do delovanja! Edino, kar je deželni zbor dosedaj storil, je bila volitev deželnega odbora, sprejetje zakona, ki po daljši funkcijsko dobo sedanjih občinskih zastopov za šest let in izvolitev kompromisnega odseka, ki naj bi se pogajal glede nove razdelitve občin po narodnostih.

Ko je deželni zbor pred štiridesetimi leti zaokrožal občine, je italijanska večina te tako razdeljevala, da je priključila italijanskim mestom veliko število kmetskih, oziroma slovanskih krajev iz okolice. Na ta način so Italijani računali, da si bodo s pomočjo gospodarske in intelektualne premoči mest ohranili za vse čase politično gospodstvo v deželi.

Čim se je pa slovansko kmetstvo ljudstvo pričelo osvobodjati iz gospodarske in duševne odvisnosti italijanskega mestnega prebivalstva, je seveda prenehal tudi politični vpliv slednjega. Posledica temu je, da so začele hrvaške in slovanske okolice nadvladati italijanska mesta. Bič, katerega so hoteli vihteti Italijani za vse čase nad glavami Slovanov, je začel krožiti nad njihovimi lastnimi glavami. Pazin in Buzet, mesti, v katerih še pred par desetletji ni bilo takorekoč nikakega slovanskega življenja, in ki sta še danes po veliki večini italijanski, imata danes s pomočjo okolice hrvaške župane! Usoda, ki je zadela Pazin in Buzet, čaka v par desetletjih po večini vsa istrska mesta. Ako izvajamo Koper, Izolo, Pulj, Rovinj in še par drugih obrežnih mestec, imajo v vseh istrskih občinah večino Hrvatje, oziroma Slovenci.

Kljub temu pa so te občine še po dveh tretjinah v italijanskih rokah, ker je hrvaško, oziroma slovensko ljudstvo v gospodarski odvisnosti od Italijanov, deloma narodno nezavedno. Da navedemo kot primero samo glasoviti Pomjan pri Kopru. V celi občini ni niti enega Italijana, ako izvajamo par priseljenih družin italijanskih kolonov. Župan Bartolich je sam sin slovanskih staršev, v občinskem svetu govori slovensko, ker odborniki drugega jezika ne razumejo, a kljub temu je ta občina ena glavnih trdnjav istrskega italijanstva. To je en slučaj iz zapadne Istre. V vzhodnem delu Istre je bil sličen slučaj v Veprinacu, ki je prišel šele pred par leti v hrvaške roke, dasi ni v celi občini niti enega Italijana. Podobnih slučajev bi se dalo navesti iz cele Istre na ducate.

Umevno je, da te razmere pri rastoči omiki in vedno bolj se razvijajoči narodni zavednosti slovanskega prebivalstva Istre, ne morejo več dolgo trajati. Za par deset leti bodo zadoščali prsti dveh rok, da se bo seštelo one občine, ki bodo še v italijanskih rokah. To so videli tudi Italijani sami. Zato zahtevajo, da se narodnostni kompromis, ki se je dosegel za deželni zbor, raztegne tudi na občine. Danes zahtevajo Italijani sami, da se izvrši razdelitev občin po narodnosti. S tem hočejo Italijani rešiti vsaj ono, kar se da še rešiti. Da pa hočejo Italijani pri tem kompromisu le na novo prevarati Hrvate in Slovence, je nekaj samoobsebi umevnega. To se razvidi najlepše iz posledic, ki so nastale po sprejetju kompromisa za deželni zbor. Na podlagi tega kompromisa bi bili morali imeti Hrvati in Slovenci 19 in Italijani 25 mandatov. Če se pomisli, da je dežela po dveh tretjinah slovanska, je jasno na prvi pogled, da je ta kompromis zelo neugoden za Hrvate in Slovence. Pri vsem tem so Italijani že pri prvih volitvah ogoljufali Hrvate za mandat puljske okolice, tako, da je prišlo v prvi, po volilni reformi izvoljeni deželni zbor mesto 19, le 18 Hrvatov in Slovencev. S kompromisom so se Hrvati in Slovenci odpovedali za vedno nadi, da bi dobili kdaj večino v deželnem zboru, a dobili so kot edini protiutež italijanski večini možnost, da preprečijo neljube jim važne sklepe, za katere je potrebna kvalificirana večina. A

da Italijani pri sklepanju kompromisa niso imeli poštenih namenov, dokazuje že sama okolnost, da kljub kompromisu nečejo priznati Hrvatov in Slovencev enakopravnosti v deželnem zboru in odboru! Do danes iz istrskega deželnega zbora še ni izšla niti ena slovanska ali hrvaška rešitev! Aktiv slovenskih občin in strank, ki jih rešita oboja hrvaška deželna odborna in hrvaškem jeziku, se sploh ne ekspedira! In s takimi ljudmi naj bi se sklenil nov kompromis, potem, ko so nas ravnokar tako nesramno prevarali! Kompromisni odsek dela že skoro eno leto, ne da bi se bil le za las približal svojemu cilju, to pa enostavno zato ne, ker naslednjejo Italijani tudi pri tem zavratne namene. Italijani bi namreč hoteli, da se priklapi vsaki italijanski občini toliko slovanskih, oziroma hrvaških krajev, kolikor mislijo oni, da bi jih lahko poitalijančili. Da bi hrvaški, oziroma slovenski poslanci privolili v tak kompromis, je seveda izključeno. Sploh se pa nam zdi, da je bilo komedij že več kot dovolj. V kompromis, ki bi bil za obe narodnosti pošten in pravičen, Italijani ne bodo privolili nikdar, drugačnega kompromisa pa mi sprejeti ne maramo. Zato mora biti naše geslo: Nobenega kompromisa več!

Nadaljujmo na začetki poti gospodarske in kulturne povzdige naroda in mi dosežemo svoj cilj laglje in hitreje brez kompromisa, nego bi ga dosegli s kompromisom, ki bi nam zvezal roke!

Srbski pisatelj Branislav Nušić o slovenski ženi.

Na banketu, ki ga je priredila mestna občina beogradska Slovincem na čast, je govoril tudi srbski pisatelj Branislav Nušić. Govoril je o slovenski ženi tako lepo, kakor morada doslej še nihče. Ker bo gotovo naš ženski svet zanimalo, kako sodi o Slovenkah eden najodličnejših sodobnih srbskih pisateljev, priobčujemo ta njegov govor, v kolikor smo si ga mogli zabeležiti.

Nušić je govoril približno tako-le:

Bojim se, da ne bom sposoben, da izkažem dostojno čast in spoštovanje oni ženi, ki zavzema ob boku svojega

moža v javnem življenju svojega naroda, v borbah in naporih za napredek in prepoved, v ljubavi napram svoji domovini tako vidno in odlično mesto.

V težki borbi, ki ga bide narod slovenski za svoj obstanek, koraka slovenska žena v prvih vrstah narodne vojske.

Vsi vi se spominjate onega ponosnega kola slovenskih žena, ki so se v devetdesetih letih zbrale okrog »Slovenke« v Trstu ter vodile ljuto borbo proti škofu Mahničju, predstavljajo onih mračnih idej, ki so razpletle svoje niti med Dunajem in Rimom in katere ideje bi imele za posledico, ako bi bile zmagale, da bi danes ne pozdravljali v svoji sredini Slovencev, ker bi le-ti ne čutili več slovensko.

In te žene okrog »Slovenke« so bile obenem zaveznice in trdna opora nesmrtnemu Aškercu, ki je z jersko trombo svoje ostre poezije rušil okope mračnjastvu in budil svoj narod.

A te junakinje niso osamljene. Slovensko je nebo polno svetlih zvezd. Na listih slovenske najnovejšje povestnice je zabeleženih polno imen odličnih delavk in boriteljic za prepoved slovenskega naroda, za blagor domovine slovenske na vseh poljih kulture in napredka.

Od Josipine Turnogradske, živčice v drugi polovici preteklega stoletja, pa do današnjih dni se vrste v slovenski povestnici imena znamenitih slovenskih žena, ki so si pridobile neveljnih zaslug na polju slovenske kulture! V knjigi slovenske kulturne zgodovine se blešče z zlatimi črkami zapisana imena Luize Pesjakove, Pavline Pakjove, Zofke Jelovškove, slikarice Ivane Kobilce, umetnice Vele Nigrinove in ne najzadnje ime gospe dr. Tavčarjeve, ki je ponos slovenske sedanosti, organizatorica slovenskega narodnega ženstva, predstaviteljica humanih čuvstev svojega naroda.

S temi imeni bi najraje in najrečnejše završil svoj govor, toda nečem končati, ne da bi ne izrekel slovenskim sestram še enega priznanja, pohvale, ki so jo jim izkazali oni, ki so jim po sreču mnogo bolj oddaljeni.

V svojem opisu otvoritve nove železnice v Trst, proge, ki se vije mimo rajskega bleškega jezera ob vznožju očaka Triglava proti Adriji

in sinjemu morju, se je nek nemški potnik zadivil lepoti slovenskih žena. Toda on — tujec — te lepote ni razumel, ni vedel, da je lepota slovenskih žena del prirode njihove domovine. Da, slovensko dekle je lepo in krasno, toda krasota njena je lepota slovenskih gora in dobav.

Obrazi Slovencev se žare kot snežniki Triglava, kadar se rodi žarko solnce; njihovo čelo je svetlo in vedro kakor zrcala Triglavskih jezer, njihov usmev je gorak in dražesten kot prvi poletni dan v belokranjskih vinogradih, njihova kri je živahna in bujna kakor potoki, izvirajoči v Julijskih Alpah in Karavankah, njihov pogled je globok in topel kakor zastop solca v tržaškem zalivu, a njihova je duša kakor duša vsega slovenskega naroda, velika duša slovenska.

Njihova lepota je brez okrasja, taka, kakor je o nji pel neumrljivi Gregorčič:

»Ni treba tebi krasa, najlepša si sama, deklica moja.« A edino okrasje, s katerim se kitijo slovenska žena, to je ljubezen do naroda svojega.

In pred tako ženo, lepo na duši in telesu, klobuk doli in zakličite: »Živela Slovenka!«

Pošturna.

Pošturna je bila na Nižjem Avstrijskem edina češka trdnjava, ob katero se je zastoj zaganjala nemško valovje. Toda, kar se ni posrečilo v direktnem boju, to se je posrečilo zahrbtnemu napadu. V Poštorni namreč gospodari češki klerikalni župnik Lanik in temu se je posrečilo prodati občino Nemcem. Napravil je alianco med nemškim židom Rosenbaumom, imetnikom tovarne »Malzfabrik in Unter-Themenau«, krščanskim socializmom dr. Gessmannom in nemškim »Schulvereinom«. In ta alianca je zložila precejšnjo vsoto denarja, s katerim je podkupila dvanajst občinskih svetnikov, da so odložili svoje mandate. S tem je pa bodočnost Poštorne odločena in češko prebivalstvo je na milost in nemilost izročeno nikdar sitemu nemstvu. Češki uradni jezik v občini bo izginil, češke šole bodo nadomestili z nemškimi — in poštorski Čehi bodo po lagoma utonili v nemškem morju. Ta zgodovinski čin je pa najbolj zna-

LISTEK.

V Sofijo.

Piše dr. Ivan Lah.

(Dalje.)

Moskva.

Proga iz Petrograda v Moskvo se stavi navadno za tipičen zgled ruskega absolutizma. Ko so se namreč inženirji med seboj prepirali, kje naj proga teče in se dolgo niso mogli zediniti na ta, ne na oni načrt, je baje vzel car ravnalo v roke in je potegniral ravno črto med Moskvo in Petrogradom — prepir je bil končan, proga je bila določena. Ali je res tako ravna ali ne, ne vem. Vozili smo se po nji ponoči. Ako se človek vozi po Ruskem, se mu sploh zdi, da ni nastala proga ob vaseh, ampak da vasi nastanejo ob progi, posebno ob postajah. Na poti iz Varšave v Petrograd stoji okoli postaj popolnoma nove hiše, gozdi so posekani, polje se pripravljajo. Isto se da videti drugod: ob progi, okoli postaj nastajajo vasi. Naravno je, da železnica v takih razdaljah ni mogla iskati vasi, ampak je skušala zvezati samo glavna mesta in celo pri teh je pogosto postaja po pol ure oddaljena. Zato se vozimo dolgo in dolgo, predno vidimo kako človeško selišče.

Na petrogradskem kolodvoru je bil velikanski naval. Vse je šlo na jug. Prodajajo se vozne karte že prej v mestu, kjer so seveda dražje. Prišel sem na kolodvor celo uro pred vlakom in sem ostal brez karte. Pol ure pred odhodom vlaka so bile že blagajne zaprte in na njih napis — vse prodano. Pridružil sem se neke mu gospodu, ki je delal na kolodvoru demonstracijo in je hotel imeti karto za vsako ceno. »Jaz vem, da so še vozni listki«, je kričal in uradniki so dobili pred njim respekt. Kmalu je prišel k meni nek človek s karto, češ, da se je hotel večeraj nek gospod odpeljati, pa mu ni bilo mogoče. Kupil sem tako zase vozni list in sem prišel v zadnjem trenutku še na vlak. V resnici je bilo zasedena komaj polovica prostorov, v našem vagonu je bilo še sedem spalnih mest.

Ko zapuščamo Petrograd, vidimo njegove tovarne, ki se pokažejo šele od tu v vsej svoji množini. Obdajajo mesto kakor židan gozd.

Ob progi vidimo nekaj prijaznih letovišč. Na obeh straneh se razširjajo gozdi. Ker je v Petrogradu navada in potreba, da gre vsak v poletju »na dačo« (vilo) so si pomagali skromnejši s tem, da so v bližini Petrograda ob postajah železne proge napravili mala letovišča, ki se bodo gotovo hitro množila in večala. Menda so si izbrali Moskvo za zgled. Dasi je okolica Moskve za letovišča

mного ugodnejša, bodo vendar s časom tudi južno od Petrograda ob progi nastale prijazne vile in počitniške kolonije.

Družba v vozu je prav zanimiva. Moj vis-a-vis sta dve dami, srednje starosti, ki imata seboj nenavadno mnogo prtljage. Gresta nekam na jug na počitnice. Rade bi obe spali na eni strani. Meni je vseeno, zato jim odstopim svoje mesto. S tem smo začeli pogovor in starejša dama je začela učeno razpravo o slovanski filologiji, čto in što, o izgovarjavi v slovanskih jezikih, o raznih napakah v ruščini, o nemških besedah v ruskem govoru in vrag vedi kaj še. Na to je začela navdušeno govoriti o Turgenjevu, ki pa ji je bil preveč francoski. K sreči se je na to pomel v pogovor mlad gospod, ki je poleg nas čital časopise, da sem si mogel oddahniti. Za plačilo, ker se je potegnil za Turgenjeva, se je moral revež ukvarjati s slovansko filologijo. No, izkazal se je dovolj izurjenega; šlo je zato, ali se slovenski jeziki pravilno govore tako, kakor se pišejo, ali tako, kakor se govorijo. Dama se je izkazala zelo učeno in bi se dalo s njo prijetno debatirati, ako bi ne bila imela v govorjenju onega potoša, ki mi je neskončno soparn. Dve dami, ki sta sedeli za nami, sta me povabili na čaj, in tako sem bil rešen. Pri njih je sedel star gospod, zelo živahen in vesel. Zabavali smo se

zelo dobro. Na koncu vagona je sedela krasna mlada židovka s svojim bratcem. Peljala se je v Moskvo. Stari gospod, ki je pil z nami čaj, je imel svojo posteljo poleg nje. Temu smo se vsi smejali. No, on je bil človek, o katerem je veljal ruski pregovor: siv las v glavo, bes v rebro. Napili smo se čaja in smo se počasi spravljali spat. Z onim gospodom, ki je po meni prevzel prepir o izgovarjanju v slovanskih jezikih, sva čitala časopise. Tudi stari gospod se je nama pridružil. Njegova postelja je bila namreč v prvem nadstropju in ko smo ga tja zbasali, so škripale vse podpore, zagovozde in deske. Tudi njemu je bilo tesno; zato je rajše zlezel zopet na tla in je sklenil, da bo rajše celo noč sedel. Mladi gospod je pripovedoval, da je tam na jugu v nevem kateri guberniji izginilo toliko in toliko vagonov kruha. To ni pri nas nič nenavadnega, je pripovedal, bogatih tatov imamo mnogo. Moj ded je bil pesnik, celo slovanski pesnik, posneje povem vam njegovo ime — težko, da bi ga poznali, — in on je napisal tebe besede. Rusije ni mogoče videti, ni mogoče je objeti, v Rusijo treba je le verovati. »To je Homjakov«, ugibljam jaz.

»Ne to je Tjutčeva«, pravi on. »Jaz sem Tjutčeva vnuk.«

»Poznam Tjutčeva, celo pisal sem o njem.« To neje je omenilo. Bil je to

zelo inteligenčen človek. Sedela sva pri oknu, pušila papiroske in se pogovarjala pozno v noč, ko so pospali vsi, učena dama, dami, ki sta nas gostili s čajem, krasna židovka z bratcem in celo stari gospod je dremal na klopi.

Moskva! Kdo te ni želel enkrat vsaj videti, enkrat stati na zidovih tvojega Kremlja, enkrat vsaj hoditi po tvojih svetih tleh. Moskva! Kdo ni čul o tebi, kdo te ni slutil iz daljave, komu je tuje ostalo tvoje ime. Moskva. Sree Rusije. Kakor da se je posedla neštevilna jata golobov, belih in pisanih na bregu reke Moskve. Ne veš, kam so leteli, na sever ali na jug, posedli so se in si odpohiti. Tako leže cerkve in hiše Moskve. Čez 400 cerkev, cerkvice in kapelice. Na tisoče zlatih, belih, pisanih okroglih stolpčev. Ulice tlakane z okroglim kamenjem in male hišice ob njih. Okoli in okoli mesta, kamor ti nese oko, ravninagaji in lesovi. Le tam se temni mal obronek — tam so Vrabčje gore, od koder je najkrasnejši razgled na Moskvo. Od tam je prvič zagledal Moskvo — Napoleon.

Tudi Moskva je skoraj poldrug milijonsko mesto. Nje obseg je velikanski, kajti okoli in okoli Moskve so predmestja — letovišča, same vile in vrtovi. Moskva je čisto rusko mesto, ima skoraj tudi nekaj modernih

čilen za mišljenje klerikalcev. Zupnik Lanik je pravi prototip klerikalca, kateremu je osebna korist vse, narodnost nič. In tak človek je vsega sposoben. Zvezal se je torej z židom ter prodal svoje ovčice. Tega smo tudi mi navajali. Kamorkoli se ozremo, vidimo, kako klerikalci za Judežve srebrnjake prodajajo sebe in svoj narod. Ta dogodek v Poštorni pa značilno osvetljuje tudi dunajske krščanske socialce. Ti so vedno in povsod naglašali svojo nepristranost, tupatam celo svojo ljubezen do drugih narodov. Naglašali so kaj radi svoje nasprotstvo do nemškega sulferajna in njegovega pomembujočega delovanja. Toda najprvo se je zvezal dunajski župan dr. Neumayer z nemškim sulferajnom, kateremu je dunajska občina obljubila, vzdrževati otroške vrtnice v tistih dunajskih okrajih, kjer je večina češkega prebivalstva. Zdaj se je zvezal se namestnik nižjeavstrijskega maršala dr. Gessmann s sulferajnom, da pomemči češko dečo v Poštorni in okolici. Taki so torej krščanski socialci v pravi luči. Nemški nacionalci pokazuje vsaj javno svojo barvo, toda krščanski socialci so ravno taki, kakor vsi klerikalci — zahrbtni. Ali se moremo potem čuditi, da naši klerikalci prav tako delajo? Vsaj vendar vsi dobro vemo, da je ravno dr. Gessmann učitelj in protektor naših klerikalcev, in da naši klerikalci že komaj čakajo, da se otresejo slovenske zveze ter se podajo na srce dr. Gessmannovo.

Ovadbna s previsokoblago-rodnega mesta.

Kakor je našim čitateljem že znano, je došla z najvišjega mesta v viadni palači na Bleiweisovi cesti najvišja ovadba na c. kr. državno pravdnitvo proti našemu odgovornemu uredniku g. R. Pustoslemsku, zaradi prestopka § 11. tisk. zakona, ki ga je naš odgovorni urednik zagrešil s tem, da je baje odšel dne 4. julija t. l. v Sifijo, odkoder se je v Ljubljano vrnil dne 20. julija. Vendar pa je baje odgovorno uredništvo vključ svoj odstopnosti obdržal. To je pa baje po § 11. tisk. zak. nedopustno. Danes se je vršila v tej zadevi razprava pred tukajšnjim okr. sodiščem. Razpravo je vodil sod. svetnik g. Potrato, državno pravdnitvo je zastopal g. dr. Konda, g. Pustoslemska pa g. dr. Kokalj. Zagovornik g. Pustoslemska izjava sledeče: »Dejstva, navedena v ovadbi ne odgovarjajo resnici. Nimam pa kot zastopnik obtoženca seveda nič proti temu, če pride previsokoblago rodni gospod ovaditelj sam kot priča. Omenjam le toliko, da obtoženec niti ne ve, kje se nahaja Sifija — morda misli previsokoblago rodni gospod ovaditelj pod tem imenom Sisko — toda vse moje geografsko znanje mi ne more pomagati, da bi vedel, kje je pravzaprav Sifija. Predlagam, da se zasliši previsokoblago rodni gospod ovaditelj sam o vsebini ovadbe. — Sodnik nato razglasi sklep, da se obravnava preloži.

V slieni zadevi je bil poklican pred okr. sodišče danes tudi urednik g. M. Plut. Tudi g. Plut trdi, da ovadba ne odgovarja resnici in zahteva, da se zasliši o vsebini ovadbe previsokoblago rodni gospod baron Schwarz, c. kr. deželni predsednik itd. — Sodnik je tudi to razpravo preložil.

Smo radovedni, če bo previsokoblago rodni gospod ovaditelj prišel k prihodnji razpravi in podal pojasnila o svojih ovadbah.

velikih stavb, ki jih je potrebovala trgovina, ki ima svoje središče v Moskvi, drugače pa so v nji vsa poslopja, hiše, stavbe majhne, večinoma v ruskem slogu. Moskva je mesto tujecev. Tu je menda večen semenj. Prišel sem v Moskvo na nedeljo. Mislim, da bom videl bogate moskovsko gospodo. Ničesar nisem videl. Sami delavci in razni prodajalci so bili na ulici in tam ob reki je bil semenj. V Moskvi se vse prodaja in vse kupuje. Ako hočeš kaj prav kupiti, biti moraš tudi ti kupec, kajti tuje ali človeku, ki se ne spozna na blago, cení vsak trgovec za eno tretjino dražje. Zato je treba vedno in povsod barantati. Obljubiti je treba polovico, pridaš potem še par kopejek in gotovo dobiš. Pa nikar ne misli, da si dobil poceni. Isto velja tudi glede izvoščikov. Treba se je z njim pobotati preje, predno pože, ker ni tarife in računa nevednim ljudem 8 grivenj za pot, ki jo sicer rad vozi za 4 grivnje. Največja nesreča za izvoščeka je, ako stoji, rajši vozi za vsako ceno, samo da vozi.

Leta 1812. je Moskva pogorela — ostala je le tretjina mesta in nekaj stavb na Kremlju, — toda vzrastla je nenavadno hitro in nosi danes na sebi izraz pravega starega ruskega mesta.

(Dalje prihodnj.)

Dnevne vesti.

+ »Masarykove razdvanje«. Slovenske stranke v državnem zboru so danes ravno tam, kjer so bile pred enim letom. Kakor lani, tako je ministrstvo tudi letos pognalo državni zbor domov in vlada lepo mirno in brezskrbno naprej. Star angleški pregovor pravi: »Če je puding dobro narejen, se spozna takrat, kadar se ga je.« To se pravi, prenešeno na politiko: »Če je taktika dobra, se spozna na pozitivnih uspehih.« A kaj so slovenske stranke dosegle od lanskega julija do letošnjega odloženja drž. zbora? Absolutno ničesar! Ves boj je bil brezploden in brezuspešen. Vlada stoji trdno in ravno tako njen sistem, da še trdnjeje kakor pred nekaj tedni, kar vse kaže, da se je s Poljaki zopet porazumela in da se ji vsled naraščanja državnih dohodkov tudi za finančne predloge nič več tako ne mudi, kakor pred nekaj meseci. Ta popolna brezuspešnost vseh prizadevanj »Slovenske Enote« je ustvarila nesoglasje med češkimi politikami različnih strank. Resnično zadovoljni so samo češki radikalci, na menda se ti ne vsi, drugi pa ali nečejo z barvo na dan, ali pa že kar javno priznavajo, da jo je »Slovenska Enota« zavozila. Ni še dolgo tega, kar je češki klerikalni poslanec pater Šilinger to izrečno priznal in sicer v tako ostri obliki, da ga je »Slovenec« hitro proglasil za strupenega sovražnika Jugoslovancov in ga postavil na sramotni oder. Šilinger pa nikakor ni sovražnik Jugoslovancov, nego samo nasprotnik Šusteršičeve taktike. Tudi prof. Masaryk se je že tedaj oglašil v istem smislu in »Slovenec« ga je obrcal kakor Šilingerja. Potem je prišel grof Sternberg. To je sicer brezpomemben in brezvpliven človek ali kar je povedal v svojem pismu na vodstvo čeških strank, ni samo večinoma resnično nego je tudi odsev in izraz mišljenja mnogih drugih čeških politikov. In bistvo njegovega pisma je priznanje, da je politika čeških strank, oziroma »Slovenske Enote« totalno zavozena. Če drugega ne, so to čisto gotovo zločesta znamenja za slovensko solidarnost v državnem zboru. Zdaj je prišel zopet Masaryk, ki sicer kot politik nima mnogo moči, ki pa ima na mišljenje češke javnosti največji vpliv. Iz njegovega lista je že dolgo spoznati, kako nesimpatično mu je, da je potom »Slovenske Enote« dobil jugoslovanski klerikalizem nekaj vpliva na češke stranke in da prihaja češka politika v nekako službo klerikalizma. Sedaj je šel še dalje. Udaril je po slovenski solidarnosti v parlamentu in po Jugoslovancih na način, ki je krivičen in neodpustljiv. Masarykova trditve, da so jugoslovanske kulturne zahteve nezrele je krivična in je neresnična, kajti predpogoji za slovensko pravno fakulteto so vsi dani. Masaryk je sam sebe po ustih udaril, trdeč, da je ta naša zahteva nezrela, zakaj ni še dolgo tega, kar je bil sam za to, da naj se napravi slovenska pravna fakulteta na praškem vsenčilišču. Neodpustljivo je tudi, da proglasa Jugoslovane za tujece, češ, da se morajo češki politiki otresti tega plujega vpliva. Izigravati tako nizkoten argument, kakor je v tem slučaju ptujstvo, je Masaryka nevredno. V »Slovenski Enoti« so vendar vsi člani ravnopravni in če se enim posreči dobiti vpliv na druge, so ti drugi pač sami krivi. Masaryk se jezi, da je Šusteršič-Krekova taktika bila nesrečna. Saj to vemo tudi mi, saj priznavamo tudi mi, da je ta taktika od lanskega julija do letošnjega konca rodila same neuspehe, a tega so vendar Čehi sami krivi, ker so to taktiko omogočili in je bilo v njihovih rokah voditi boljše politiko. Naj bi bil Masaryk udaril po Šusteršiču in Kreku, če je mnenja, da sta jo zavozila, ni pa ne pravično, ne slovensko, da razdira »Slovensko Enoto«, ker so Čehi sami pomagali in odločili, da je obveljala Šusteršič - Krekova taktika. Masarykov članek ima morda samo namen, spraviti češke politike na drugo pot, vtisk pa napravlja, da hoče Masaryk razbiti »Slovensko Enoto«. To bi bila nesreča za Jugoslovane, a nesreča tudi za Čeha — o tem si mora biti na jasnem tudi prof. Masaryk. Da pa razmere v »Slovenski Enoti« niso zdrave, to je tudi resnično. Zdrave tudi niso zatagadelj, ker v »Slovenski Enoti« združene stranke nimajo niti identičnih ciljev. Slovenskim klerikalcem n. pr. ni za slovensko pravno fakulteto nič več kot za lanski sneg. Naprednjaki se res bore za pridobitev fakultete in zato so se hoteli zadovoljiti tudi s slovensko fakulteto v Pragi, klerikalcem pa je fakulteta le dobro došel povod, da bi dosegli tako spremembo vlade, po kateri bi klerikalci dobili zastopnika v ministrstvu, da bi z državno močjo utrjevali svojo stranko in davili naprednjake. Vsi Jugoslovanci so delali z združenimi močmi obstrukcije zoper italijansko fakulteto — a kaka razlika je bila v nagibih! »Zveza južnih Slovanov« je hotela pozitivno kulturno uspeh, klerikalci pa samo

političen uspeh. Dosegli pa vsi skupaj niso ničesar. To je le en slučaj za ilustracijo razmer v »Slovenski Enoti«. Da opričo takih razmer ni mogoče uspešno delo in ni mogoče doseči ničesar realnega je ob sebi razumljivo. — »Slovenec« je o tem vprašanje naklobasal včeraj take besede, da ni vredno s njim polemizirati. »Slovenec« otrobi morda imponirajo kakemu idijotu s kolarjem, ves drugi svet jih bo čital samo s pomilovalnim posamehom. Banker Šusteršičeve taktike je žal tako popoln, da moramo Jugoslovanci le s strahom gledati v prihodnost.

+ Kaj jih je? Klerikalci zopet enkrat pljujejo ogenj in žveplo. To je vedno dobro znamenje. Jezi jih, ker se podira fikcija, da so vsi Jugoslovanci pod Šusteršičevo komando. A v tem oziru jim ni pomagati. Jugoslovanci so se združili samo v vsenčiliški zadevi s klerikalci in še v tej iz popolnoma različnih nagibov in s popolnoma različnimi nameni. »Zveza južnih Slovanov« je segla po obstrukciji, ker je bilo to edino orožje, da doseže naše kulturne postulate. Klerikalci pa so imeli vse druge nagibe in vse druge cilje. Iz tega skupnega boja, ki se je vršil, je nastala navideznost, kakor da so vsi Jugoslovanci pod poveljstvom dr. Šusteršiča. In dr. Šusteršič je bil s tem tako zelo zadovoljen, da je celo z veseljem opazoval, kako je nasprotniško časopisje samo po njem tolklo. Zdaj pa smo mi razdri navideznost Šusteršičevega poveljstva nad vsemi Jugoslovanci in to je klerikalce tako razjezilo, da mečejo s psovskimi okrog sebe kakor bi bili obsedeni.

+ Čudna pota naših višjih uradnikov. Pravijo, da je imelo naše železniško ministrstvo tri jako zmogljive in energične sekijske šefe in sicer barona Forsterja, dr. pl. Weeberja in dr. pl. Schonkeja. Toda vsi tri trije zapuste svojo državno službo. Baron Forster se je spril z ministrom in zaradi tega je moral o Veliki noči iti na dopust, s katerega se ne vrne več. Schonka je postal ravnatelj donavške paroplovne družbe, Weeber postane pa generalni ravnatelj južne železnice. Schonka je postal torej ravnatelj privatne družbe, ki se ravno kar z državo pogaja zaradi nove subvencijske pogodbe, pri kateri beše v prvi vrsti za tarife. Kakor je pa znano, je Schonka izdelal zvišanje tarifov južne železnice in je znana kapaciteta v tarifnem vprašanju. Vsled tega je zelo čudno, da odstopi država svojega uradnika svojemu nasprotniku. Še bolj čudno je pa to z Weeberjem. Začeti se hoče s sanacijo južne železnice. Sekijski načelnik pl. Weeber bi moral pri teh pogajanjih z južno železnico zastopati stališče in korist države. In zgodi se zopet čudo. Isti sekijski načelnik, ki je prva kapaciteta v železniško-financijskih vprašanjih in specialni poznavatelj razmer južne železnice, postane dobro plačani ravnatelj južne železnice. S tem si je da naša vlada tako zelo ubožno spricalovala, da si ubožnejšega sploh ne more dati.

+ Rajhovski Nemci o avstrijskih Nemcih. Rajhovsko nemško društvo za pospeševanje vsenemštva tujtini je izdelalo poročilo o uspehih, doseženih l. 1909. O Avstriji pravi to poročilo: »Stališče Nemstva se je v Avstriji v mnogih ozirih znatno izboljšalo, čeprav je bilo dosedaj vedno dosti težko. Naskoki Čehov na nemške kraje, so provzročili, da so se Nemci brez razločka strank združili v eno bojno vrsto. Deželni zbori na Nižjem in Zgornjem Avstrijskem, Solnograškem in Vorarlberškem so enoglasno sprejeli zakone, s katerimi se v teh deželah uvede nemščina kot razpravni jezik v uradih, kot njeni jezik v srednjih in visokih šolah in cesar je navzlic velikemu odporu od strani češke te zakone potrdil. Na Dunaju se je že takrat s smrtno se boreči župan Lueger, kot glavni krščanski socialce, postavil na čelo odločnih borilcev za nemški značaj glavnega mesta države in na inicijativno krščansko - socialne stranke se je ustanovilo nemško obrambno društvo »Ostmark« na Nižje Avstrijskem. Napad na nemške stranke z reformo poslovnika je imel za posledico njih združenje v davno željeno vsenemško zvezo, ki se more danes v slučajih obrambe nemškega jezika in narodnosti zanašati na kršč. socialne glasove na podlagi njihove lastne izjave.« — Značilno je v tem poročilu, da imajo največje zaslugi za pomenevanje v Avstriji zavezniki naših klerikalcev — dunajski krščanski socialci. In ne le, da naši klerikalci odobravaljo to postopanje nemških krščanskih socialcev, temveč ga celo moralizirajo in tudi finančno podpirajo. Radovedni smo, če bodo imeli naši klerikalci na letošnjem avstrijskem katoliškem shodu, na katerem bodo ravno dunajski kršč. socialci igrali prvo violino, pogum nastopiti za pravice slovenskega naroda. Mi mislimo, da ne, ker jim tega ne pusti baron Schwarz in pa »Kranjska šparkasa«.

+ Nemške marke za Bismarckov fund. Kakor poročajo »Hamburger Nachrichten«, se je doslej nabra-

lo v Nemčiji 117 kamnov po 2000 K; in sicer 18 v Berlinu, 21 na Bavarskem, 25 na Saškem, 14 na Vrttembergem, 39 v ostali državi. Naša vlada pa še vedno molči, kar dokazuje, da odobrava pomenevanje avstrijskih Slovanov s pomočjo nemških mark. In Nemci so najlojalnejši narodi!

+ Promocija. Na dunajskem vsenčilišču je bil promoviran 21. t. m. g. Janko Praznik za doktorja zdravilstva. Čestitamo!

Fantovski tepeč. To dni je bilo v Dimnikovi gostilni pri D. M. v Polju navzočih več domačih fantov, ki so se po svoje zabavali. Naenkrat pa je nastal v gostilni vrišč in pretep. Fant France Ježek je s kolom po glavi udaril hlapca Franceta Ferjana, na to ga pa še z nožem v prsa sunil. Težko ranjenega na tleh ležečega poškodovanca so še z nogami obrcali zlasti v trebuh ter ni izključeno, da je Ferjan pri tem zadobil tudi notrajne nevarne poškodbe. Pripeljali so ga v tukajšnjo bolnišnico.

Čebelarški shod v Srednji vasi pri Poljanah nad Škofjo Loko se vrši v nedeljo, dne 31. t. m. ob 3. popoldne v gostilniških prostorih g. Ign. Čadeža, podomače Anžonovec. Na shodu bo predaval zastopnik okr. čebelarkega društva gosp. nadčelnik Likozar. Ker je Poljanska dolina zelo ugodna za čebelarstvo, se pričakuje obile udeležbe.

Minister Avgust Ritt v Bohinju. Deželna zveza za tujski promet v Ljubljani nam poroča, da pride prve dni avgusta g. minister javnih del Avgust Ritt z rodino na daljše bivanje v Bohinjsko Bistrico, ter se bode nastanil v Grand hotelu »Trilav«, kjer je jako lična dependenca vila »Bogomila« pripravljena. Po večjih izvetjih ima minister tudi namen ustaviti se nekaj dni na Bledu. Ta novica se bode v Bohinju in na Bledu pozdravila s tem večjim veseljem, ker je minister tudi glavni šef državne organizacije za tujski promet, kateri dolguje tudi naša dežela veliko zahvalo. Želeti je, da najde minister v teh divnih gorejskih krajih prijeten odpočitek in blagodejni mir. Želeti je pa tudi, da vzame seboj najboljše vtiske o razvoju tujskega prometa na Kranjskem.

Kranjskogorsko katoliško izobraževalno društvo, ki je bilo oživljeno po dolgem za Kranjsko goro prezaslužnem spanju v ta namen, da bi pomagalo nekemu po § 460 z večtedenskim zaporom predkaznovanemu človeku do raznih časti, in da bi nametale vsled nečuvnih govorov v okolici kaplanije nerazsodnim ljudem in opravičljivim tercijskalkam dovolj peska v oči, je začelo svoje delo ob enem z različnimi lažnjivimi dopisi v »Domoljubu« in »Slovenec«. Vse dosedanje pa presega zadnji dopis v »Slovenec«, kjer neki kruljavi ali blagoslovljeni dopisnik ometuje z njemu lastno nesramnostjo naše rodoljubne žene in dekleta z raznimi infamno podlimi namigavanji. Če mu je to ljubo, mu hočemo tudi namigniti, da naj pojasni: zakaj je nekdo v bližini kaplanije in farovža moral dati svojo natakario stran, zakaj ga je dopisniku gotovo prav dobro znana oseba prosila molčečnosti, zakaj je ravno tista oseba na razne dokazane očitke, ki so bili javno izgovorjeni, molčala in si ni upala nastopiti sodne poti. Tudi mu bo gotovo dobro znan črnuh, o katerega kozlovskih lastnostih je vedela govoriti cela Gorenjska. Nemara tudi ve, da celo nekatere članice katoliškega izobraževalnega društva ne prihajajo ravno prve domov in se ne branijo niti plesa niti drugih sladkosti. In tako z maslom obloženo človeče, si upa apostrofirati »narodne dame« in jim staviti nasproti poštena svoja dekleta. Da, da poštenost narodnih dam je visoko zvišena nad poštenostjo tistih, ki morajo bežati pred nočnimi čuvaji, in ki po bahantično prebitih nočeh stopajo drzno pred »mizo gospodov« in pred »verno ljudstvo« zabavljajoč čez liberalce.

Tepež med delavci. V Zihirlovi gostilni v Spodnji Planini je pretečeno nedeljo do pozne noči popivalo več delavcev. Končno se je vnel med njimi prepir zaradi poravnjanja zapitka. Ta spor se je nadaljeval tudi na cesti in je končal s pretepom, tekmo katerega je Alojzij Lah iz Čadranca, z nožem sunil Antona Goleta iz Mirne v prsi in v roko. Težko ranjenega Goleta so oddali v postojansko bolnišnico. Laha so pa izročili sodišču.

Državna poljeja v Gorici se pomnoži s 1. avgustom t. l. in sicer za 22 mož in 1 inšpektorja v XI. činovnem razredu. Doslej je bilo za javno varnost v Gorici v resnici premalo preskrbljeno. Pritožbe v tem oziru so bile velike, zato je prišlo končno do pomnoženja policije.

»Slovenska Strana« v Solkanu pri Gorici. Klerikalci so ustanovili podružnico »Slov. Straže« v Solkanu. Ob mali udeležbi je razlagal dr. Cepuder zgodovino Slovencev. Govoril je še precej dobro, pozabil pa je povedati, koliko je kriva tudi duhovna gosposka, da so se utesnile slovenske meje. Končno pa je bil izvoljen za predsednika podružnice neki Ital-

jan Pellegrini, sin v Solkanu privranganega Italijana. Ta Italijan bo torej stražil na Goriškem slovensko mejo. Bolje niso mogli pokazati, kako se norčujejo z narodnoobrambnim delom, kot v Solkanu pri Gorici.

Umobolnih je bilo lani v goriških bolnišnicah, v mestni ženski 106, v moški pri usmiljenih bratih 170. Torej okroglo 300. Mnogo jih je pa tudi v norišnicah v bližnji Italiji, kamor jih pošilja goriški deželni odbor. To kaže, kako potrebna je deželna norišnica, ki sicer stoji že dolgo časa pa še vedno ni odprta. Po običajih se tudi dobe umobolnih, ki bi jih radi oddali v norišnico, pa nimajo kam.

Uboj v Vrbju pri Zalcu. Zagovornikom ubijalcev se je odvalil težak kamen s srca, ker so zdravniški izvedenci dognali (?), da je od klerikalnih sirovih šestkrat zabodeni čevljar Cokan umrl naravne smrti. Po mnenju zdravnikov bi bil torej umrl Cokan ravno tisti trenutek, kakor je umrl, tudi ako bi ga klerikalci ne bili z noži osuvali. To je seveda tako malo verjetno, da tega ne verjamemo niti zagovorniki ubijalcev. Sicer so pa zdravniški izvedenci že tolikokrat osmešili svojo znanost, da jim kmalu nihče več ničesar verjel ne bo. Spominjamo le na zdravniško »mnenje«, da je po Bornovem lovcu Eisenpassu ustreljenemu kmečkemu mladeniču Rožiču kaka zverina odtrgala glavo in jo požrla. Še znamenitejša se je izkazala »znanost« onih zdravniških izvedencev, ki so proglasili svinjske kosti za človeške, vsled česar sta bila potem obsojena na smrt na vešalih oče in mati, ki sta bila po »mnenju« učenih zdravniških izvedencev spekla in pojedla svojo lastno hčer. Kakor rečeno, takim zdravniškim mnenjem dandanes že nihče ne more več zaupati. Če bi klerikalni tolovaji ne bili osuvali Cokana z noži, bi mož prav gotovo še danes živel. Zato pa nobeno zdravniško mnenje ne more izbrisati s čela Čukov in Marijinih devičarjev Kajnovega znamenja!

Tečaj za inteligenco. Kakor poročajo klerikalni listi, se priredi v Mariboru v drugi polovici meseca avgusta tečaj za klerikalno inteligenco, h kateri spadajo glasom poročila istih listov duhovniki, bogoslovci, učiteljice, učitelji, dijak in tajniki. To je jako pameten sklep, kajti klerikalna inteligenca je res prav brez vsake inteligence. Zelo dobro bi torej bilo, da bi kdo vžil v klerikalne inteligente malo več inteligence, če drugače ne gre, pa z norinberskim lijakom!

Ne v Ameriko! Letošnje leto je za Amerikance leto štrajkov. Povsod štrajkajo: po rudokopih, po tovarnah, pri cestnih železnicah itd. Zato je delo povsod nestalno in za novodošlece jako negotovo. Kdor pa gre delat v rudokope, pri katerih delavci štrajkajo, je v vedni nevarnosti, da ga štrajkarji ne ubijejo. Zato je bolje, če naši ljudje ne hodijo v Ameriko, dokler ne nastanejo onkraj oceana zopet zdrave gospodarske razmere.

Ta se je pa temeljito urezal. Kakor smo že pred kratkim poročali, je vložil delavec Lovro Zemljak, rodom iz Dobrunj pri policiji ovadbo, češ, da sta ga dva hlapca izvalila v Mestni log, tam mu pa vzela denarnico, v kateri je imel 6 K, potem pa zbežala. Policija je takoj začela s poizvedovanjem ter enega »roparja« že izsledila. Zadeva je pa zadobila popolnoma drugo lice. Ne osumljenca, marveč Zemljak je izvalil oba v Mestni log in hotel nad njima zagrešiti hudodelstvo § 129. kaz. zak. in tako sedaj sedaj mesto »roparjev« Zemljak sam v zaporu in se bode moral zaradi svojega nečednega dejanja zagovarjati pred deželnim sodiščem.

Neusmiljenec. Ko je včeraj peljal nek hlapec v hotel »Tivoli« voz piva, sta se mu konja vsled teže ustavila. Hlapec pa ni odložil nekaj sodčkov, marveč je zgrabil za bič ter ubogo žival tako pretepel, da je bila vsa klobasasta. Preskrbljeno je, da zaslužni kazni ne odide.

Aretovan je bil slaboglasni pekovski pomočnik Ivan Hinek, rojen 1873 v Mokronogu, kateri ima za mesto prepovedan povratek. Oddali so ga sodišču ter bode moral po prestani kazni z neprostovoljnim spremstvom odpotovati v svojo domovino.

Ni nič pripravnega dobil. Včeraj se je vtihoval v neko stanovanje nek dolgoprotež ter po omarah in sploh po stanovanju vse preobrnil, ker pa ni dobil nič pripravnega, je moral zapustiti stanovanje praznih rok.

Ukradeno kolo. Včeraj opoldne je bilo ukradeno v Šiški Meteor-kolo št. 4584. Pred nakupom se svari Morebitni podatki o tatvini se naj sporoče g. Leopoldu Grošlju v Spodnji Šiški.

Izgubila je zasebnica ga. Lina Premkova dva bankovca po 100 K. — Ga. Stefanija Poljakova je izgubila denarnico, v kateri je imela do 42 K denarja. — Ga. Ana Jelnikarjeva je izgubila denarnico, v kateri

je imela manjšo varto denarja in vozni listek do postaje Krenice. — Rudolf Zalar je izgubil bankeve na 10 K.

V tukajšnji trgovini F. Merdel na Mestnem trgu št. 18 se je našel zlat uhan. Kdor ga je izgubil, ga dobi tam.

Slovenska Filharmonija sodeluje jutri pri večernih predstavah Elektroradiografa »Ideal« v hotelu pri »Maliču« od 6. do 10. zvečer.

Uradne vesti. Dne 30. julija ob 9. dopoldne se bo na javni dražbi v Ljubljani, na Jurčičevem trgu št. 3 prodajalo razno modno blago, kakor perilo za gospode, klobuki, nogavice, prodajalna oprava itd.

Narodna obramba.

Za Ciril - Metodov obrambni sklad so se nadalje prijavili sledeči p. n. gg.: 797. dr. Josip Kolšek, odvetnik, Laško (plačal 200 K); 798. Anton Truden, veletrgovca v Trstu (plačal 200 K); 799. dr. Janko Leskovec v Pragi (plačal 40 K).

Pozor rodoljubi! Poznaite jubilejni kolek družbe sv. Cirila in Metoda? Zakaj ga ne naročite?

Letoviščarji pozor! Zahtevajte spopoved računske listke družbe sv. Cirila in Metoda!

Podružnica družbe sv. Cirila in Metoda za Vič, Glince in Rožno dolino priredi dne 21. avgusta v prijaznem gozdiču »na Vrhovcih« v bližini Vidicove tovarne jubilejno slavnost. Prosimo sosednja narodna društva, da prepuste ta dan Vičanom. — Veselični odsek.

Iz Hrastnika. Mladina hrastniških družbenih vrtecev priredi v nedeljo, dne 31. julija gledališko predstavo v tukajšnji slovenski šoli ob 4. popoldne. Igrala se bode mladinska igra: »Deklica s tamburico«. Po predstavi je prijateljski sestanek v gostilni gosp. Ferd. Roša v Hrastniku. Na isti dan je tudi razstava ročnih del otrok iz vrtecev, katere bo odprta od 9.—12. dopoldne in od 1. do 4. popoldne. Čisti dobiček poklonijo naši malci družbi sv. Cirila in Metoda kot jubilejni dar. Prijatelji narodne mladine se prosijo in vljudo navajajo k tej prireditvi. Vršijo se ob vsakem vremenu.

Društvena naznanila.

Pogorelecem vasi Potok v prepotrebno pomoč priredi »Bratno in pevsko društvo« v Toplicah v nedeljo, dne 31. t. m. javno veselico na prostem. Pri prireditvi nastopi tudi novomeški Sokol s telovadbo celjskih prostih vaj in na orodju. Ker je čisti dobiček namenjen nesrečnim pogorelcem, je želeli, da Topličani, Novomeščani in drugi okoličani mnogostevilno pohite v ta idilični kraj naše Dolenjske. Razvedrila, veselja in zabave bo za vsakega dovolj.

Slovanski Jug.

Zahvalo Slovencev za gostoljubje v Belgradu. Srbski listi priobčujo to - le zahvalo slovenskih izletnikov: »Srbskim bratom in sestram! Slovenci naš jezik nima dovolj izrazov presrečnosti, zahvalnosti in ljubezni, da bi se vam mogli dostojno in po zaslugi zahvaliti za iskreno bratsko ljubezen in naklonjenost, ki ste jo nam izkazovali ves čas našega bivanja v ponosni prestolnici vaši — v kraljevskem Belgradu. Iz dna gorkoga slovenskega srca, iz globine z bratsko ljubeznijo za ves srbski narod prožete slovenske duše blagovolite sprejeti našo toplo zahvalo za vašo naravnost kraljevsko gostoljubnost, s katero ste nas sprejeli v svojo sredo, nas člane malega in siromašnega naroda slovenskega, ki nima ničesar, s čemer bi se mogel dostojno oddolžiti, razen svojo plamtečo, nikdar ugasljivo ljubezen do rodnega svojega brata. Hvala, iskrena hvala vsem in vsakemu posamniku, celokupnemu prebivalstvu tako kraljevskega Belgrada, kakor tudi ponosnega, v pesmih opevanega Smederova. Živelo bratstvo in kulturno edinstvo jugoslovansko!

Kronanje kneza Nikole črnogorskega. S Cetinja poročajo: Knez Nikola se bo dal po proglasitvi Črne gore za kraljestvo kronati. Kronanje se bo vršilo leta 1911., vendar pa mesto kronanja še ni določeno. Kakor se govori, je dobil črnogorski poslanik v Carigradu nalog, naj izpolni pri turški vladi dovoljenje, da se sme kronanje izvršiti v Gračanici na Kosovem polju, v cerkvi, kjer so srbski borec pred zgodovinsko bitko sprejeli obhajilo. Črnogorci se nadejajo, da turška vlada ne bo odrekla dovoljenja. V tem slučaju bodo kneza Nikolo kronali: patriarh karlovški, metropolit črnogorski, metropolit mostarski in vladika zadrski. — Ta vest je v svojem zadnjem delu tako fantastična, da se niti trenotek ne more misliti, da bi bila resnična.

— Vastina pakta med hrvaškimi srbsko koalicijsko in banom. Včerajnji »Pekret« obelodanjuje vastino pakta, sklenjenega med banom, dr. Tomašičem in hrvaško - srbsko koalicijsko. — Tekst tega pakta se glasi: 1. Vlada bana Raucha z vsami oddelnimi predstojniki mora odstopiti. 2. Hrvaško - srbska koalicija bo podpirala vlado, ki bo 3. uvedla zopet ustavno življenje, ki bo 4. razširila volilno pravico, dokler se ne uveljavi nov volilni red s splošno volilno pravico, in 5. ki bo predložila sabro ustavne temeljne zakone, katerih doslej Hrvaška še nima. Izpraznjeni mandati se prepuste članom bivše narodne stranke. Ustmeno pa so se dogovorile še te - le točke: 1. V državno - pravnih sporih z Ogrsko stoji vlada na stališču koalicije; 2. v srbskem vprašanju se uveljavi stanje pred banom Rauchom; 3. vlada bo odpravila vse krivice Rauchovega režima in 4. dr. Tomašić ostane 3 do 4 mesece na banskem stolu in bo dogovorno s koalicijo predlagal svojega naslednika.

— Kongres kolporterjev bolgarskih listov. Kolporterji bolgarskih listov so imeli te dni v Sofiji kongres, na katerem so razpravljali o svoji organizaciji. Na shodu so bili navzoči malodane vsi sofijski kolporterji. Zborovalci so sprejeli pravila za svojo organizacijo ter izvolili deputacijo, ki je nesla ta pravila vladi v potrjenje.

Po slovanskem svetu

— Spomenik Janu A. Komenskemu so odkrili potomci čeških bratov v Kunvaldu. Soha, predstavljajoča Komenskega, državega v desni roki pero, v levi pa »Didaktiko«, je umotvor kiparja Fiedlera iz Zamberka. Pod soho je napis: »1592—1670. Jan Amos Komenski je bil prvi, ki je proglasil načelo, da se ima vsakdo vzgojevati v svojem materinskem jeziku.« Na slavnosti so govorili: župan Veverka, drž. poslanec dr. Drtina in razni drugi češki odličnjaki.

— Prebivalstvo Varšave. Varšava je po uradnih podatkih koncem l. 1909. štela 781.179 duš. V enem letu je prebivalstvo naraslo za 17.125 duš. Izmed prebivalcev je bilo 417.948 katolikov (Poljakov), 306.751 Židov, 31.651 pravoslavni (Rusov), 14.081 protestantov avgst. konf., 3052 protestantov helv. konf., 7002 mariavata in nekaj tisoč mohamedancev.

— Bivši predsednik ruske dume o neoslavizmu. N. A. Homjakov, bivši predsednik ruske gosudarstvenne dume, je bil zadržan udeležiti se vseslovanskega kongresa v Sofiji. Svojo odsotnost je opravil v posebnem pismu, poslanem profesorju S. S. Bobčevu. V tem pismu pravi med drugim: »Prepričan sem, da duh ljubezni, miru in bratstva, s katerim so prožeti vsi narodi slovanski, prepreči vsak poskus motiti naš vseslovanski praznik. Vztrajajte trdno na stališču načel, proglašanih na praškem kongresu, ne pripuščajte njih revizije in ne dotikajte se niti domačih niti tujih sporov, pa bo kongres srečno in uspešno izvršil svoje delo. Iz vse duše vam želim uspeha in verujem vanj. Pojasnite tudi dr. Kramaru mojo odsotnost. Vem, da me bo oprostil in me ne bo obsojil.«

— Proti Poljakom. V Kijevu je vlada razpustila društvo, ki je vzdrževalo tamkajšnje poljsko ljudsko knjižnico. Društvo je imelo 3000 članov, knjižnica pa je obsegala 30.000 zvezkov. Glasom društvenih pravil preidejo vse knjige v slučaju razpusta društva v last mestne javne knjižnice.

— Poljski bojkot proti ruskim visokim šolam. Zveza akademskih društev poljskih »Ognjiva« je imela te dni v Krakovu svojo letno skupščino. Na tej skupščini se je sklenilo, da se ne sme nobeden poljski akademik vpisati na vseučilišču, na tehnični in veterinarski šoli v Varšavi in poljedelski akademiji v Aleksandrovu. Kdor bi se proti temu sklepu pregrešil, ga je treba družabno bojkotirati in izključiti iz poljske družbe. Nadalje je skupščina sklenila, da se naj akademikom iz ruske Poljske, ki bi hoteli študirati na galiških univerzah, nudi čim najizdatnejša podpora. Vse te resolucije so bile sprejete soglasno.

Zovariši visokošolci, abiturienti in srednješolci!

Dne 7. avgusta t. l. (dopoldne) zboruje vse napredno jugoslovansko učitelstvo v Novem mestu.

Sedaj je čas, da tudi mi skupno z učitelstvom manifestiramo proti vnebovpiječnim krivicam, ki se goče pri nas na šolskem polju.

Stvar je gotovo zelo važna tudi za nas, zato pa se udeležimo vsi zborovanja v kar največjem številu!

Manjkal ne bo nihče, vaj od te varšev z Dolencem!

— Vse se miči vabiti obsevanje, naj se pogladi vaj do 8. avgusta »Dol. podr. Prosvetec, Novo mesto.

Odber »Dol. podr. Prosvetec.

Izpred sodišča.

Kasne obravnave pred dolžnim sodiščem.

Pretep. Posetnik Andrej Leben iz Babne gorice in Janez Dolenc, zidar iz Belce, sta se v neki gostilni v Dvoru nekaj sporekla. Leben je hotel z vrhom udariti Dolenca, a to je v bližini sedeči Janez Gabrijel preprečil. Nasprotnika sta nato skočila skupaj. Dolenc je vrgel Lebena za vrata in ga obdelal s pestjo, nakar je odšel. Leben je šel takoj za njim in ga klical na korajžo. Dolenc, videč, da je nasprotnik oborožen z nožem, pobere nek les in odbija z njim nasprotnikove sunke. Končno je pa Leben le zadel s svojim nožem nasprotnika, ter ga na stegnu precej nevarno ranil. Obdolženec dejanja ne taji, marveč se zagovarja s silobranom. Obsojen je bil na tri mesece ječe.

Radi nedeljskega dela. Mizarski pomočnik, Valentin Toman v Bodešah, je neko nedeljo delal. To je po božnega, pa pijanega vžitkarja, Miha Muhoveca, tako jezilo, da je začel psovati Tomana z vsemi mogočimi psovki. Toman je nekoliko časa mirno poslušal, slednjič mu je pa vendarle pošla njegova potrpežljivost. Ker se Muhovec ni hotel ustaviti hudobni jezik, pograbil je Toman neko lato, ter ž njim tako udaril nadležnega pijanca po levi podlehnič, da mu je zlomil kost. Toman je bil obsojen na šest tednov ječe.

Sovrašstvo zavoljo večerje. Pri trafiku Janezu Trohi v Kropi stanuje stric Trohove žene, Jožef Pibrovce. Pibrovce je znan kot prepirljiv človek. Troha pa kot vinski bratec, ni torej čuda, če pride med njima večkrat kaj navskriž. Tako je bilo tudi pri neki večerji. Pibrovcu ni šlo v glavo, kako da bi on moral jesti žgance in kisló zelje, medtem, ko so imeli drugi emoke z omako za večerjo. Začel je najprej zmerjati Trohovo ženo, nato pa še Troha samega. Ker niso zadostovale samo besede, sta se Pibrovce in Troha začela pretepati. Med pretepom je Troha Pibrovca poškodoval z nožem, Pibrovce je pa Trohi vrgel posodo za vžgalice na glavo ter ga udaril s palico po desni roki, vsled česar je nastalo vnetje okostnice. Pibrovce pravi, da se več ne spominja, kaj se je pri tisti večerji godilo, ker je bil takrat ves zmešan. Kljub temu je bil obsojen na dva meseca težke ječe.

Grozen zločin. Včeraj se je babilo mariborsko okrajno sodišče z nevarno zločinko, ki je seveda Slovenka, in sicer zavedna Slovenka. Elizabeta Martini je sicer samo dekla, vendar je bil njen zločin tak, da se je skoro zamajala stara, častljiva Avstrija v svojih temeljih. Zato je pa tudi silno čudno, da je bila tako nevarna zločinka obsojena samo v denarno globo 10 kron, kajti s tem, da je prilepila na razglednico narodni kolek 20. IX. 08., je zaslužila najmanj — vislice.

Razne stvari.

* Veliko poneverjenje. V Christianstadtu so prijeli trgovca Axelina, ki je poneveril več stotisoč kron, med drugim tudi 140.000 K občinskega denarja. Axelin je hotel najprvo pobegniti, na to se pa usmrtiti, toda se mu ni posrečilo.

* Cerkevni roparji na Ogrskem. Nekaj časa je vsa Nitra in okolica zelo razburjena. V dvajset cerkev so vlomili. V Tirnavi so v eni noči oropali pet cerkev. Roparji so pokradli stvari, vredne do 30.000 K. Škoda je pa še večja, ker so v cerkvah poškodovali cerkvene slike ter razdrli vse oltarje. Vsa žandarmerija celega komitata je na delu. Posrečilo se pa ni dobiti vlomilce. Vendar se je pa izvedelo, kdo so vlomilci, namreč znani cerkveni ropar Franc Pekarik in njegov pomagač Aleksander Dopsa. Oba sta prišla šele pred kratkim iz kaznilnice. Še en pomagač je neki Hausmann z Dunaja. Žandarmerija se je telegrafično obrnila na dunajsko policijo, naj aretira Hausmanna. Kako zelo razburjeno je ljudstvo, kaže naslednji slučaj. Kmetje, ki so oboroženi s kosami in gorjačami, imajo vsakega tujca za vlomilca. V Busany, kjer so tudi izvršili vlom v cerkev, sta prišla dva rokoodelca pomočnika, ter hotela na Glavnem trgu nekoliko počivati. Toda prebivalci so jih napadli, ter jih toliko časa tapli, da sta nezvestna obležala. Odpeljali so jih v bolnico in bosta le težko okrevala.

Knjževnost.

— Ilustrirane Letopise dr. Bodo, Brunson, Lahtenwarta in

Heilmann. V zalozi Antona A. Salzgerja na Dunaju je izšel oznam in kratek popis akteraj vseh kopališč, zdravilišč in letovišč v Avstro - Ogrski, Nemčiji, Švici in obmejnih krajih. Tudi iz naših slovenskih dežel je navedenih precej krajcev, ki so pripravi za zdravilišče, oziroma letovišče. Kdor se hoče v tem oziru informirati, mu bo knjiga precej dobro služila.

Zemljevid za avtomobilsko vožnjo. Kartografski zavod G. Freytag & Berndt na Dunaju je izdal zemljevid za avtomobilsko vožnjo po Srednji Evropi (»G. Freytag's Automobil - Routenkarte von Mittel - Europa«). Stane 3 K, na platno nalepljen 5 K, ter se dobiva v Narodni knjigarni v Ljubljani.

— Za krojaške obrtnike in delavce. Hrvaški listi pišejo: Na polju strokovne literature smo obogateli z novim in v hrvaškem jeziku potrebnim ter edinim izdanjem. Naš dragi rojak Josip Pest, lastnik modnega salona in konc. krojaške šole v Zagrebu je izdelal med drugim tudi obsežno delo za moške krojače. Videli smo to delo in čeprav nismo strokovnjaki, moramo priznati, da je bil to posel izredne marljivosti in potrpežljivosti. Knjiga je v obliki šolskega atlasa, dolga je 40 cm, široka pa 32 cm s 106 stranimi, ima 103 ilustracije, stane pa za učence 20 K, za druge pa 30 K. Lahko se odplačuje tudi na obroke. Knjiga obsega vse meščanske, vojaške, duhovniške, športske itd. obleke s slikami in s točnim tolmačenjem. Opisano je vse kratko in razumljivo, da se iz knjige lahko nauči tudi manj nadarjen človek, ker se s pomočjo slik in zmanjšanega centimetra enostavno lahko vsak kraj kopira in je tako vsakemu dana prilika, da se postopoma nauči krojiti. Knjigo si lahko vsakdo, kdor se za to zanima, ogleda pri izdajatelju g. Josipu Pestu, Zagreb, Jelčićev trg št. 19, ali pa piše po prospekt, na katerem je odtisnjenih tudi nekoliko ilustracij iz te knjige.

Vse tu naznanjene knjige se dobivajo v »Narodni knjigarni« v Ljubljani, Prešernova ulica št. 7.

Telefonska in brzojavna poročila.

Nova stranka v Dalmaciji.

Dunaj, 28. julija. Današnji listi poročajo iz Dalmacije, da je dalmatinski poslanec Ivanišević izstopil iz hrvaške stranke in vstopil v novo krščansko - socialno stranko. Bajce prevzame tudi vodstvo nove klerikalne stranke v Dalmaciji.

Ehrlichov preparat.

Praga, 28. julija. Včerajšnje vesti, da so poskusi z Ehrlichovimi preparati združeni z nevarnimi pojavi, se sprejemajo v merodajnih krogih skrajno skeptično. Nek profesor je izjavil, da to le radi tega, ker je izumitelj Žid, torej samo iz antisemitskih motivov.

Praga, 28. julija. Na tukajšnji kliniki se je rabil preparat proti sifili »Ehrlich 606« v 14. slučajih, in sicer v vseh 14. slučajih s posebnim uspehom.

Ogrski državni zbor.

Budimpešta, 28. julija. Ogrski državni zbor nadaljuje razpravo o trgovinski pogodbi z Bolgariko. Pričakovati se sme, da sredi prihodnjega tedna državni zbor že dokonča vse delo, glede katerega je določila vlada, da se mora rešiti še v tem poletnem zasedanju.

Politični prevrat na Ogrskem.

Budimpešta, 28. julija. »Pester Naplo« konstatira, da je opažati pri mišljenju in naziranju poslancev opozicije nekako metamorfozo. Brezdvomno se bodo združili poslanci opozicije s poslanci vladnih strank v en tabor. Neposredna posledica tega bo, da pade politika Justhove stranke.

Hrvaška banska kriza.

Budimpešta, 28. julija. Iz Zagreba se poroča, da se nadaljujejo pogajanja z srbsko-hrvaško koalicijo. Med člani srbsko-hrvaške koalicije se sicer pojavlja nekako bojovito razpoloženje, vendar je mnogo upanja, da se pogajanja rešijo mirnim potom.

Justhovec postal vladni poslanec.

Budimpešta, 28. julija. Poslanec Tomaž Kalay, ki je izstopil iz Justhove stranke, je prijavil svoj vstop v vladno stranko.

Protest Bolgarov.

Sofija, 28. julija. Tukajšnje časopisje močno napada turško vlado radi njenega postopanja z Bolgari v Macedoniji in radi razoroževanja. Po Bolgarskem se prireajo v ta namen protestni shodi. V Sofiji se vrši veliko tako protestno zborovanje prihodajo nedeljo.

Protigrški bojkot.

Castagn, 28. julija. Valed občnega pooblaščenja turških misl. otrok, nekateri mislijo, da se zavedajo, da bi bilo najboljše, če bi se turški otroci ne bi učili turškega jezika in se ne bi učili turškega jezika.

— Vse se miči vabiti obsevanje, naj se pogladi vaj do 8. avgusta »Dol. podr. Prosvetec, Novo mesto.

Odber »Dol. podr. Prosvetec.

— Vse se miči vabiti obsevanje, naj se pogladi vaj do 8. avgusta »Dol. podr. Prosvetec, Novo mesto.

Odber »Dol. podr. Prosvetec.

Odber »Dol. podr. Prosvetec.

Odber »Dol. podr. Prosvetec.

Odber »Dol. podr. Prosvetec.

Odber »Dol. podr. Prosvetec.

Odber »Dol. podr. Prosvetec.

Odber »Dol. podr. Prosvetec.

Odber »Dol. podr. Prosvetec.

Odber »Dol. podr. Prosvetec.

Odber »Dol. podr. Prosvetec.

Odber »Dol. podr. Prosvetec.

Odber »Dol. podr. Prosvetec.

Odber »Dol. podr. Prosvetec.

Odber »Dol. podr. Prosvetec.

Odber »Dol. podr. Prosvetec.

Odber »Dol. podr. Prosvetec.

Odber »Dol. podr. Prosvetec.

Odber »Dol. podr. Prosvetec.

Odber »Dol. podr. Prosvetec.

Odber »Dol. podr. Prosvetec.

Odber »Dol. podr. Prosvetec.

Odber »Dol. podr. Prosvetec.

Odber »Dol. podr. Prosvetec.

Odber »Dol. podr. Prosvetec.

Odber »Dol. podr. Prosvetec.

Odber »Dol. podr. Prosvetec.

Odber »Dol. podr. Prosvetec.

Odber »Dol. podr. Prosvetec.

Odber »Dol. podr. Prosvetec.

Odber »Dol. podr. Prosvetec.

Odber »Dol. podr. Prosvetec.

Odber »Dol. podr. Prosvetec.

Odber »Dol. podr. Prosvetec.

Odber »Dol. podr. Prosvetec.

Odber »Dol. podr. Prosvetec.

Odber »Dol. podr. Prosvetec.

Odber »Dol. podr. Prosvetec.

Odber »Dol. podr. Prosvetec.

Odber »Dol. podr. Prosvetec.

Odber »Dol. podr. Prosvetec.

Odber »Dol. podr. Prosvetec.

Odber »Dol. podr. Prosvetec.

Odber »Dol. podr. Prosvetec.

Odber »Dol. podr. Prosvetec.

Odber »Dol. podr. Prosvetec.

Odber »Dol. podr. Prosvetec.

Odber »Dol. podr. Prosvetec.

Odber »Dol. podr. Prosvetec.

Odber »Dol. podr. Prosvetec.

Odber »Dol. podr. Prosvetec.

Odber »Dol. podr. Prosvetec.

Odber »Dol. podr. Prosvetec.

Odber »Dol. podr. Prosvetec.

Odber »Dol. podr. Prosvetec.

Odber »Dol. podr. Prosvetec.

Odber »Dol. podr. Prosvetec.

Odber »Dol. podr. Prosvetec.

Odber »Dol. podr. Prosvetec.

Odber »Dol. podr. Prosvetec.

Odber »Dol. podr. Prosvetec.

Odber »Dol. podr. Prosvetec.

Odber »Dol. podr. Prosvetec.

Odber »Dol. podr. Prosvetec.

Odber »Dol. podr. Prosvetec.

Odber »Dol. podr. Prosvetec.

Odber »Dol. podr. Prosvetec.

Odber »Dol. podr. Prosvetec.

Odber »Dol. podr. Prosvetec.

Odber »Dol. podr. Prosvetec.

Odber »Dol. podr. Prosvetec.

Odber »Dol. podr. Prosvetec.

Odber »Dol. podr. Prosvetec.

Odber »Dol. podr. Prosvetec.

Odber »Dol. podr. Prosvetec.

Odber »Dol. podr. Prosvetec.

Odber »Dol. podr. Prosvetec.

Odber »Dol. podr. Prosvetec.

Odber »Dol. podr. Prosvetec.

Odber »Dol. podr. Prosvetec.

Odber »Dol. podr. Prosvetec.

Odber »Dol. podr. Prosvetec.

Odber »Dol. podr. Prosvetec.

Odber »Dol. podr. Prosvetec.

Odber »Dol. podr. Prosvetec.

Odber »Dol. podr. Prosvetec.

Odber »Dol. podr. Prosvetec.

Odber »Dol. podr. Prosvetec.

Odber »Dol. podr. Prosvetec.

Odber »Dol. podr. Prosvetec.

Odber »Dol. podr. Prosvetec.

Odber »Dol. podr. Prosvetec.

Odber »Dol. podr. Prosvetec.

Odber »Dol. podr. Prosvetec.

Odber »Dol. podr. Prosvetec.

Odber »Dol. podr. Prosvetec.

Prilagojeno našim rodbinam
kolinsko cikorijo.

Proti prahajem, luskam
in izpadanju las
deluje najboljša priprava
Tanno-chinin tinktura
na lase

izkusa okrepitve lasišča, odstranjanje
luske in preprečevanje izpadanja las.
Iz steklenice z navodoma 1 kremo.
Razpošilja se z obratno pošto ne manj kot
dve steklenici.
Zaloga vseh prilagojenih zdravil,
medic. mil., medicinal. vin, žvečljali
tež, najfinjših parfumov, kirurških
obvez, svežih mineralnih vod itd.
Dež. lekarna Milana Leusteka
v Ljubljani Rošljova cesta št. 1.
poleg novozgrajenega Fran. Jožefovega
jubil. mostu.

Meteorološko poročilo.
Vilina nad morjem 3002. Srednji zračni tlak 730-9 mm

Čas opazovanja	Stanje barometra v mm	Temperatura v °C	Vetrovi	Nebo
2. pop. 9. zv.	736-6 737-8	18-8 15-0	sl. vzh. svzh.	oblačno jasno
28. 7. zj.	738-4	10-9	sl. jvzhod	megla

Srednja včerajšnja temperatura 15-6°, norm. 19-9°. Padavina v 24 urah 2-6 mm.

Zahvala.
Povodom smrti našega nepozabnega, ljubljenskega soproga, oziroma očeta, gospoda
Ivana Ozmeča
gimnazijskega profesorja
nam je došlo od vseh strani toliko tolažilnih izrazov sočutja, da se ne moremo vsemu posebej zahvaliti. Bodi tem potom izrečena vsem in vsakomur iskrena zahvala, zlasti gimnazijskemu rav. dr. Požarju, prof. dr. Dolariju, notarskemu kandidatu Milanu Dečiču v Celju gđ. Wessnerjevi, vsem gospodom profesorjem, vsem darovalcem krasnih vencev in šopkov in vsem damam in gospodom, ki so nepozabnemu pokojniku izkazali zadnjo čast.
V Ljubljani, 26. julija 1910.
Zaljubljeni ostali.

Motorno dvokolo
najboljše francoske znamke Peugeot se jako ceno prodaja.
Ogleda se: **Hotel Tivoli, soba št. 34, od 12. do 1. ure popoldne.**

Mesnica
dobro vpeljana, v jako živahni ulici se odda takoj.
Kje, pove upravn. »Slovenskega Naroda«.

Kot mlinar
za mlenje štul, želim stopiti v službo.
Ponudbe se prosijo pod »100 mlinar« na upravn. »Sl. Naroda«.

Skarteur
popolnoma več škartiranja jelovine, tavalet in testonov, se takoj sprejme na parno žago v Rogu, pošta Kočevje.

Za skrajšani vstop se išče
spretna prodajalka
špecerijske stroke.
Ponudbe s pogoji naj se pošljejo pod »Kamnik« na upravn. »Slov. Naroda«.

Samostojnega
kličarskega pomočnika
sprejme takoj
Leopold Grošelj, Spod. Šiška 88.

gostilno
v Ljubljani ali tudi izven Ljubljane na Dolenjskem. — Ponudbe pod »2.37« na upravn. »Slov. Naroda«.

Mestna učiteljska sprejme za prihodnje šolsko leto
dve deklici
na stanovanje in hrano. Klavir je na razpolago. — Pisma na upravn. »Slov. Naroda« pod »2.37«.

Prodajalka
dobri takoj mesto v prodajalni z mešanim blagom na deželi.
Naslov pove upravn. »Sloven-skega Naroda«.

Išče se stanovanje
z eno sobo in kabinetom ali dvema sobama za avgust.
Ponudbe na upravn. »Sloven-skega Naroda«.

Hiša v Trbovljah
nova, enonadstropna, pripravna za vsako obrt, tik okrajne ceste, okoli hiše lep vrt, zasajen z mladimi drevjem, se prodaja pod ugodnimi pogoji.
Več pove upravn. »Sloven-skega Naroda«.

Ženitna ponudba.
Vpokojenec, star 36 let z 800 K letne pokojnine, se želi seznaniti z gospodično ali vdovo, ki bi imela gostilno ali malo po sestro in bi radevolje ž njim postavila en kamen za Ciril in Metodov obrambni sklad.
Prijazne ponudbe pod šifro »Izjeme dovoljene« na upravn. »Slov. Naroda« do 15. avgusta 1910.

Ženitna ponudba.
33 let star upokojenec s 50 K mesečne pokojnine, poleg tega tudi privatni uradnik, Slovenec, srednje postave, ki se tudi razume v trgovini in poljedelstvu, se želi spoznati z nekoliko izobraženo gospodično ali vdovo brez otrok, Slovenko, 17-27 let staro, bolj srednje velikosti (vsaj ne nad 163 cm), belolice in ne rdečih las ter brez telesnih hib, pa naj bo že iz mesta ali z dežele. Vitkostase imajo prednost. Ponudnica mora, če nima primerne dote, razumeti kakšno obrt, to j. biti dobra šivilja, razumeti ročna dela, ali biti samostojna prodajalka tobaka, krčmarica, prodajalka drugega blaga ali kaj podobnega, ali pa mora kaj podobnega za gotovo vsaj v kratkem doseči. To se zahteva ne ravno računajoč na zaslužek neveste, nego le vsled sigurne eksistence. Ponudnica naj natančno popiše svojo osebo ter navede sedanji ter eventualno prihodnji mesečni zaslužek ter priloži, če mogoče, fotografijo z navedbo, kdaj je bila napravljena, ki se tajno vrne.
Dopisi pod šifro »Ne samostojno« na upravn. »Slov. Naroda«.

Valjčni mlin v Domžalah
I. BONČAR, LJUBLJANA
Centralna pisarna in skladišče: Vegova ulica 6.
Telefon interurb. št. 129. Telefon interurb. št. 129.
Priporoča pšenično moko izvrstne kakovosti kakor tudi otrobe in druge mlevske izdelke.
Zastopstvo in zaloga v Gorici: Božičević & Grušen, Stolni trg 9.

Ljubljanska kreditna banka v Ljubljani.
Dolžniška glavnica K 1.000.000. Stritarjeva ulica št. 2. Rezervni fond 450.000 kron.
Podružnice v Spiljetu, Celovcu, Trstu in Sarajevu.
Sprejema vloge na knjižice in na tekoči račun ter jih obrestuje od dve vloge po čisti 4 1/2 %
Kupuje in prodaja srebrne in vrednostne papirje vseh vrst po dnevnem kurzu.

VEC 400 GODI NA
Najbolje rukopisno pomočnoročje nudi tiskarica
ANT-TOMEČ
izvor suknja u Humpoku (Češka)
Uzani

Na izbiri pošilja
resnim naročnikom
bluze — krila — perilo
domače in cene halje, predpasnike, otroške obleke, hlačne in čopce, hrane opreme ter vsako kmetijsko in modno blago
M. Kristoflič-Bučar
Ljubljana, Stari trg 28.
Priznane najboljše blage. Cene nizke.
Naročila tudi po meri.

Edino zastopstvo znamke
KINTA
je v teku in trpežnosti nedosežno kolo sedanjosti.
Zaloga Puchovih koles.
Kolesa sprejema v popravilo, omajiranje in ponikljanje ter izposojevanje koles.
Zočna, solidna in cena izvršitev.
Karel Čamernik
Ljubljana, Dunajska cesta 9.
Ceniki zastoj in franko.

Dva donašalca
(Zaträger) sprejme večja kavarna.
Naslov pove upravn. »Slov. Naroda«.
V Sečul ulici se odda
lokal
in
več stanovanj

za avgustov termín. — I-ve se na Elizabetni cesti 6, L. nadstr., levo.
Prva povl.
krojaška šola v Zagrebu
Jelačićev trg 19.
Najbolji in odni odgovarjajoči zaved na slovenskem jugu.
Nepretrg. tečaj za krojenje moških in ženskih oblek.
Za samouk se izdajo knjige za moške in ženske krojače in šivilje in priv. gospodinj. Zahtevajte prospekte.
Patentirana metoda p. št. 115.
Plačevanje na obroke.

Mlin na turbine
s 5 pari holenderjev in žago, najnovejši sistem, z neizcrpno močno vodno silo, ki se lahko porabi tudi za druge industrijske namene, posebno solidno zgrajen l. 1906, z dobro rentabilnostjo, na prometnem kraju Hrvaške, (na kranjski meji), se radi drugega podjetja prodaja jako povoljno.
Cenjena vprašanja pod »Mlin« na upravn. »Slov. Naroda«.

Pozor, gostilniški uslužbenci!
Za novo restavracijo in kavarno »Bellevue« na Šišen-kem razgledu katera se namerava s 14. avgustom otvoriti,
se sprejme več zanesljivo izurjenih plačil. natakarc, podnatakarc blagajničarka, točaje, in kuhinjsko osebje.
Sprejmejo se tudi za ob nedeljah le dobro izvežbane pomožne natakarc.
Ponudbe vpsolati in predstaviti se je takoj pri Avgustinu Zajcu, restavratorku, Ljubljana, Sečul ul. 6.

„Nulsol“
tvrške 505 I
Bergmann & Co
Došin na L.
je in ostane prej kakor slej nedosežen v presenetljivo naravnem barvanju las in brade.
Dobiva se svetel, rjav in črn, steklenica po K 2 50 pri
Oton Fettič-Frankheimu v Ljubljani.

Oklic.
Na Jesenicah (na Gorenjskem) se bo prodajala
na javni dražbi:
dne 2. avgusta t. l. ob 10. uri popoldne
1 lidenica, led, 1 velik kurnik, čez 50 hektolitrov različnih vin, žganja in jesiha;
dne 3. ovent. 4 avgusta t. l. ob 10. uri popold.
razna porcelanasta in druga kuhinjska posoda, šampanjec in likerji.
Udeleženci naj se snidejo v hotelu »Koledver«.
C. kr. sodnija Kranjska gora, oddelek II.,
dne 22. j. ulija 1910.

Izvežbanega
notarskega kandidata
sprejme takoj
notar Judovertnik v Ljubljani.
Odda se za polnoletno sezono takoj v najem
dvoje stanovanj
v lepo ležeči vili na Bledu.
Naslov pove upravn. »Sloven-skega Naroda«.

Išče se vojaščine prost
trgovski pomočnik
za usnjarski obrt. Ozira se samo na popolnoma izvežbano moč.
Poštni predal »68«.

Prodajalka
dobro izurjena v trgovini mešanega blaga se takoj sprejme.
Ponudbe na naslov: Franc Ksav. Aumann sin, Krško.

Izvežbanega
stenografa
obenem strojepisca sprejme takoj
Dr. Ivan Šket, odvetnik v Gorici.

Lepi
prodajalniški prostori
pripravni tudi za
pisarne in stanovanje v suterenu
(2 sobi s kuhinjo in pritliklinami)
dajo se s 1. avgustom v najem.

Za slabokrvne in prebolele je zdravniško priporočeno črno dal.
matinsko vino
Kuč
najboljše sredstvo.
4 steklenice (5 kg) franko K 4 —.
Br. Novakovič, Ljubljana.

Dr. pl. Foedransperg
Sv. Jakoba trg 2
ordinira zopet.